

Op naar een nieuw wereldgeloof

Anil Jagdewsing gaat in *Oh my God* op zoek naar religie en identiteit. Zou een nieuwe wereldgodsdienst een eind maken aan de polarisatie van tegenwoordig?

BABETTE DUNKELGRÜN

Wat doet iemand die vragen wil stellen over religie, terwijl hij al bij voorbaat weet dat hij geen antwoorden zal vinden? Acteur en regisseur Anil Jagdewsing boog zich gistermiddag in de Melkweg over deze vraag. Hij doelde op het dilemma van de personages in zijn nieuwe toneelstuk *Oh My God*, door dramaturg Rutger Kroon, maar de vraag had net zo makkelijk op de regisseur zelf kunnen slaan.

Jagdewsing groeide op met een Hindoestaanse vader en een Islamitisch-Christelijke moeder. Zijn ouders hebben 'een atheïstische' jongen opgevoed, omdat hij zelf keuzes mocht maken. Maar met zo veel mogelijkheden, wat kies je dan? "In mijn familie gingen allerlei vormen van religie goed samen. En dan sta je in de maatschappij en zie je dat groeperingen toch kunnen worden bepaald door religies."

Die probleemstelling verlamt de vijf hoofdrolspelers van *Oh My God*. Een moslim, een jood, een christen, een hindoe en een atheïst – het zou het begin van een mop kunnen zijn – komen bij elkaar in een vergadering, waar ze het nieuwe geloof van de moderne tijd zullen bedenken. Daarin zal iedereen zich kunnen vinden. Het toneelstuk begint

Anil Jagdewsing: 'ik groeide op in een familie waar allerlei vormen van religie goed samengingen.' FOTO JOHANNES ABELING

met een aantal lichte muzikale scènes, maar al snel blijkt dat het stuk niet lang lichtvoetig zal blijven. En Jagdewsing? Heeft hij het zelf zwaar met zijn onderwerp?

Daar lijkt het niet op. De regisseur vertelt graag over het beginstadium van dit stuk, toen hij met zijn collega's uitgebreid een gesprek kon voeren over wederzijdse ervaringen binnen hun geloof. Met een brede glimlach herinnert hij zich de omschakeling, toen hun persoonlijke gesprekken achter de schermen voorbij waren, 'omdat er ook gewerkt moest worden'.

"We weten dat het niet om antwoorden gaat, maar we openen discussies." De discussie is belangrijk voor Jagdewsing. In zijn werk richt hij zich op twee voor hem cruciale kenmerken van zijn identiteit: religie en homoseksualiteit. En zolang deze thema's in de maatschappij spelen, wil hij ze op het podium blijven belichten.

Met het idee van de vergadering over een nieuw geloof en vijf verschillende invalshoeken had hij Rutger Kroon benaderd. Ook die kon zich makkelijk inleven in het idee van een hedendaagse zoek-

tocht, waarbij een dilemma ontstaat tussen spiritualiteit en een 'egocentrisch materialisme'. Het gevolg is een doorlopend narratief, vol dialogen over individuele frustraties naar aanleiding van het 'relisshoppen'. 'Religie is failliet', zegt de atheïst halverwege. En haar religieuze vrienden zijn tijdens een verhitte discussie 'fascistisch'.

Dan wordt zij erop gewezen dat het fascisme een seculiere stroming is. Op vriendelijke toon weliswaar, wat volgens Jagdewsing veelzeggend is: "We hebben niet voor niks regels als 'Wie bedoel je met 'jullie'?' erin ge-

laten. 'Jij hebt gelijk, maar ik...'; dat polariserende gedrag leeft."

Voor Jagdewsing blijft zijn eigen culturele identiteit een vraagstuk. Hij hield zijn Surinaamse achtergrond verborgen in Friesland, waar hij opgroeide. "Ik wilde hetzelfde zijn als iedereen. En wat doe je als je in de stad gaat wonen? Daar beland je in de multiculturele samenleving, maar die is niet multireligieus."

Jagdewsing vond inspiratie in 'emo televisie', in programma's als *Big Brother*. 'Hier zijn wij', lijkten de personages daarin te zeggen. 'We gaan hier een denktank in om even te vergaderen. Dit wordt een eitje.'

'Dit zijn actuele iconen, hun dansspasjes rituelen van ons allemaal'

Net als in de bekende reality series verdwijnt in *Oh My God* af en toe iemand in een opwelling van emoties van het podium. Maar dat zijn niet de enige momenten die we uit de eigentijdse cultuur herkennen.

De regisseur, die ook de muziek bepaalde en zelf een rol heeft (de Hindoestaan), koos nummers van Beyoncé en Michael Jackson. Zodra de vergadering van de vijf 'afgevaardigden' erop zit, komt hun verhaal onder begeleiding van een Michael Jackson-imitator tot een onverwachts einde. Jagdewsing: "Dit zijn actuele iconen en hun dansspasjes zijn rituelen van ons allemaal."

O my god. t/m 31 okt. in De Melkweg. Zondag matinee met na afloop debat. 19 nov. in het Bijlmerparktheater, 26 nov. in De Griffioen, Amstelveen.

Giphart presenteert roman 'Ijsland' in Ijsland

Van een verslaggever

AMSTERDAM – Het heeft vijf jaar geduurd voordat zijn nieuwe roman verschijnt, dus dat is dan ook wel een feestje waard. Ronald Giphart presenteert op 6 november zijn nieuwe roman *Ijsland* – in Ijsland.

De boekpresentatie vindt plaats bij de Blue Lagoon, een warme bron tussen Reykjavik en het vliegveld

van de Ijslandse hoofdstad. De Blue Lagoon komt voor in zijn nieuwe boek.

De roman gaat over de komische gebroeders Ludo en Egon van den Berg en hun tekstschrijver Giph. De mannen noemen zichzelf handelaars in humor, maar zijn na hun zesde succesvolle tournee behoorlijk op elkaar uitgekeken. Daarom worden ze door hun impressario Junior meegenomen naar het ijskoude Ijsland, om daar de basis te leggen

voor de al uitverkochte nieuwe show.

Het plan is gletsjers te bezoeken, met sneeuwscooters rond te racen en het nachtleven van Reykjavik grondig te leren kennen. Op Ijsland moet de eenheid worden hersteld en de passie worden hervonden. Dat geldt zeker voor Giph, een cabaretier die geen grappen meer wil vertellen.

In interviews vertelde Giphart dat Ijsland, ondanks de aanwezigheid

van het personage Giph, niet autobiografisch is. Giph kwam ook al voor in de boeken *Giph* en *Ik omhels je met 1000 armen*. Giphart schreef maar één autobiografisch boek: *Ik ook van jou*. Toch heeft hij zelf ook theatertrounees gemaakt, eerst met Joost Zwagerman en later met Bart Chabot en Martin Bril.

Ronald Giphart (1965) debuteerde in 1992 met de roman *Ik ook van jou*. Daarna volgden succesvolle boeken als *Giph*, *Phileine zegt sorry*, *Ik om-*

hels je met duizend armen en *Troost*. Van zijn boeken zijn meer dan een miljoen exemplaren verkocht. In 2003 was zijn novelle *Gala* het boekenweekgeschenk.

Drie van zijn romans werden verfilmd. *Phileine zegt sorry* had Kim van Kooten en Michiel Huisman in de hoofdrol. In *Ik ook van jou* speelden Angela Schijf en Antonie Kamerling, in *Ik omhels je met 1000 armen* Tijn Docter en Carice van Houten.

Het PAROOL theater

€ 3,50 korting

Theatergroep Boogaardt/VanderSchoot: Ponyclub, geen Trojaanse vrouwen
Lezers van Het Parool krijgen € 3,50 korting op het toegangkaartje

De Ponyclub is een groezelig genootschap van goedgeklede maar gewonde vrouwen, midden in een brandende berg puin. In de verte doen ze denken aan de vrouwen van Troje, die in totale ontredde rouwen tussen de smeulende resten van hun verwoeste stad. In tegenstelling tot de Trojaanse vrouwen, nemen de dames van de Ponyclub hun lot in eigen hand. Theatergroep Boogaardt/VanderSchoot vroeg een aantal hedendaagse opiniemakers (o.a. Hedy d'Ancona, Laura van Dolron, en Liesbeth van Tongeren) om vanuit de personages van Euripides een pamflet te schrijven over de wereld van nu. Deze pamfletten zijn verwerkt in de voorstelling.

Frascati, Nes 63, Amsterdam
Donderdag 4 en zaterdag 6 november 20.30 uur
Normaal: € 16,-
Paroolprijs: € 12,50
Reserveren: 020-6266866 o.v.v. Paroolaanbieding

Foto Cornelia Tolhuis

Lezers van Het Parool krijgen 3,50 euro korting op het toegangkaartje Tegen inlevering van deze bon bij de kassa van Frascati betaalt u slechts € 12,50 per toegangkaart.

naam: _____
straat: _____
postcode + plaats: _____
telefoonnummer: _____
e-mail adres: _____

Maximaal 4 kaarten per bon.
De aanbieding geldt niet in combinatie met andere aanbiedingen.